

Каранафжсъ, Саржюртъ и Хамамджи, черкезитѣ ужасно пригнѣняватъ българското население, убиватъ мъжете, безчестатъ женитѣ, оскверняватъ църквитѣ, на 17-й испратилъ полковника Исмаилова съ единъ отрядъ казаци, които застигнахъ двѣ черкезски шайки отъ стотина души, разбили ги и взели 70 пушки, 50 коня и до 20,000 главъ добитѣкъ. Черкезитѣ оставили 35 д. мъртви и 7 д. уловени живи, между които се намирали и двама извѣстни разбойници: Арабъ Адемъ и Кара Мустафа. Последния цѣли 12 години върлувалъ по онѣзи мѣста. Съ стотини българи избялъ, а съ хиляди обралъ и обезчестилъ.

На 19-й прѣсвалъ се слухъ между народа, че руситѣ ще напустватъ града. Населението почнало да се трупа около Шамшева и молило да не го оставя на произвола на дивитѣ черкези. Сжщо и духовенството се представило съ такава молба, нъ генерала го успокоилъ като го увѣрилъ, че мѣма да напустне града.

Образованието на българскитѣ дружини, българското знаме, българския обѣдъ и преминаванието на опълченцитѣ Дунава. ¹⁾ На стр. 521—528 въ ч. II на кн. „Княжество България“, казали сме нѣколко думи за участъта на около 3000 д. българи, които се бѣхж рѣшили да помагатъ на своитѣ браца сѣрби въ войната имъ съ Турция.

Около 1000 д. отъ тѣзи нещастници, изгонени изъ Сърбия, прѣснали се по Румжния и Бессарабия. Една значителна часть отъ тѣхъ отишли въ Кишиневъ голи, боси и безъ всякакви средства за живѣние.

Кишиневскій жителъ И. С. Ивановъ, българинъ, който бѣше испращалъ презъ 1876 г. доброволци българи въ Сърбия, сжщо и помощи събирани отъ разни лица, като ги видѣлъ въ таково положение, настанилъ ги по българскитѣ кжщя. На нѣкои отъ тѣхъ далъ отъ събранитѣ и неиспратени въ Сърбия дрѣхки, едни получавали по 20 копѣйки на день за прехрана, а пакъ други живѣли съ своитѣ оскѣдни средства.

¹⁾ Доброволцитѣ българи, които, въ очитѣ на нѣкои руски нъ не отъ руска народность пълководци се виждали неблагонадѣждни даже и вредителни за армията хора, като сж тръгнали по кжсно отъ Кишиневъ, дълго врѣме прекарвали въ Плоещъ и на 21-й Юний преминали Дунава, стжнили и цѣлунали земята на милата си татковина, за това и ний по тѣзи дата пишемъ за тѣхното озраование и прч.